

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direktsiooni, ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälkandja

Nr. 18. (201) Kolmapäeval, 12. detsembril 1956. a. VIII aastakäik

Väärrikalt vastu eksameile

Oppeaasta esimene pool — sügissemester on jõudmas lõpule. Viimase kursuse õpperühmades on juba alanud eksamid. Mõõdub veel kaks-kolm töörohket nädalat ja eksamilaua ees hakkavad aru andma semestri kestel tehtud tööst ka nooremate kursuste üliõpilased.

Esimene, mida peab teadma iga üliõpilane, on see, et eksamitele pääseb alles pärast kõigi semestri-arvestuste sooritamist. Arvestused tulevad sooritada hiljemalt semestri õppetöö lõpuks. Igasugune mahajäämus jooksvas, praktilise iseloomuga töös, koduste ja kontrollitööde tähtajalises täitmises, toob endaga kaasa töö kuhjumise semestri viimasele õppenädalale, kus selle tähtsuse suure koormuse juures käib üliõpilasel üle kju. Eksamitest eemalejäämine arvestusvõlgade tõttu võib aga kujuneda saatuslikuks nii mõnelegi üliõpilasele.

Teiseks tuleb üliõpilastel arvestada seda, et eksamid kõrgemas koolis ei ole kaugeltki kerged. Põhiliseks ja ainuõigeks töömeetodiks siin on üliõpilase süstemaatiline iseseisev töö — loengukonspetsid, õpikute ja vastavasisulise kirjanduse plaanipärane läbitöötamine kogu semestri vältel, mis kindlustab õppematerjali järk-järgulise, kindla omandamise. Kõigil neil, kes semestri kestel ei suutnud küllaldaselt kohaneda niisuguse töömeetodiga, tuleb nüüd kohe, päevagi viivitamata, rakendada kogu oma energia eksamimaterjali läbitöötamisele ja süstematiseerimisele, mitte aga kergemeelselt hellitada lootust omandada aineistik eksamiõhne kolme-nelja päeva jooksul või lootma jääda «heale eksamiõhnele». Nõudmised, mida kõrgem kool esitab meie tulevaste tootiskomandöride teadmiste kohta eksameil, on liiga suured selleks, et neid oleks võimalik rahuldada õppeaine mõnepäevase «ründamisega» vahetult eksami eel.

Ja lõpuks peab iga üliõpilane kindlalt meeles pidama ka seda, et tähtajal eksamile mitteilmumine vabandava põhjuseta loetakse õppetähtsust rikkumiseks, üliõpilase teadmised antud aines aga hinnatakse mitterahuldavateks.

Meie õppejõudude kollektiivil on eksamisessiooni läbiviimise alal suuri kogemusi. Neid kogemusi tuleb oskuslikult rakendada ka eeloleval sessioonil. Tuleb arvestada seda, et seni kehtinud eksamieelsete grupikonsultatsioonide süsteem, kus õppejõud «serveerisid» üliõpilastele niieelne «valmis eksamimaterjalina» lühikokkuvõtte õppekursuse põhiküsimustest, on oma aja, vähemasti vanemate kursuste osas, ära elanud. Eksamieelsete grupikonsultatsioonide otstarbekohasust esimese kursuse õpperühmades tuleb aga kateedritel tõsiselt kaaluda ja õppejõudude kollektiivil küsimus otsustada. Igal juhul tuleb aga kindlustada kõigile üliõpilastele avarad võimalused individuaalkonsultatsioonide saamiseks ja anda ammendavad vastused üliõpilaste poolt esitatud konkreetsetele küsimustele. Mida varem niisugused konsultatsioonid algavad, seda paremini nad täidavad oma ülesande. Konsultatsioonide koht ja aeg tuleks üliõpilastele teatavaks teha loenguil ja sellekohane teatis välja panna ka kateedri uksele.

Kindlasti on oma aja ära elanud ka üliõpilaste liigne, koolilik hooldamine, nende lõputu «taganilükkamise ja pilpalkandmise» printsiip, nagu see kehtis varem. See ei tähenda aga kaugeltki seda, et esimese kursuse õpperühmi sessiooni-eelsel perioodil ja ka eksamite ajal tuleks jätta omapead. Vastupidi, kõigil õppejõududel, eriti aga neid rühmi hooldavatel õppejõududel tuleb tõsiselt arvestada esmakordselt eksamitele minevate üliõpilaste väheste kogemusi ja juhtida neid nõuga ning jõuga. Hooldav õppejõud peab olema alaliselt, tihedas kontaktis hooldatava rühmaga, õigeaegselt avastama esilekerkivad raskused ja abistama üliõpilasi nende viivitamatuks ületamiseks. Samuti tuleks ka ühiskondlikel organisatsioonidel, teaduskondade komsomoli- ja ametiühingu büroodel oma töö raskuspunkt eksamisessiooni perioodil koondada just esimese kursuse õpperühmadele ja kasutada siin varem läbi-proovitud meetoditest kõik seda, mis end praktiliselt on õigustanud, tõhusa töömeeleolu loomiseks noorte, alles algajate üliõpilaste hulgas. Aktivistide rakukeste loomine tugavamatest üliõpilastest, seltsimeheliku abistamise ja eksamimaterjali raskema osa kollektiivse läbitöötamise organiseerimine esimese kursuse õpperühmades jne. — kõik see kahtlemata ainult tõstaks noorte üliõpilaste teadlikkust eksamisessiooni tähtsusest ja mobiliseeriks ka neid, kes veel pole suutnud omandada õiget töömeetodit eksamite ettevalmistamisel. Seejuures ei tuleks ühiskondlikel organisatsioonidel unustada ka seinalehtede osatähtsust üliõpilaskollektiivi organiseerijatena eksamisessiooni väärrikaks vastuvõtuks.

E. BAUMING,
TPI õppeosakonna juhataja

TPI PRS KOMITEES

Oma esimesel koosolekul jaotas Punase Risti Seltsi TPI algorganisatsiooni IV konverentsi poolt valitud komitee kohustused üksikute komitee liikmete vahel järgmiselt:

Komitee esimees — A. LAUR
Esimehe asetäitja — H. EESMAA
Sekretär — A. TAMM (KT-13)
Komitee liikmed:

Agitatsiooni ja propaganda töö alal — E. PAALMANN
A. MURRI

Liikmemaksude kogumise alal — E. TRILLJÄRV (kaadriosak.)
Sanitaarsalkade töö alal — L. JANSON (IM-52)

PRS töö alal ehitusteaduskonnas — U. RAUDIK (EV-53)

PRS töö alal laevaremonditeaduskonnas — G. KUKRINOVA (L-73).

PRS TPI KOMITEE

Uuest korrast stipendiumi määramisel

Kõrgema Hariduse Ministri käskkirja nr. 725 12. sept. 1956. aasta toob kaasa rea olulisi muudatusi stipendiumi määramise korda. Üldiselt, mis puutub silma on see, et stipendiumi määramise kord on muutunud palju paindlikumaks, on kadunud šabloonsus. Uus määramise kord uute esimesele kursusele vastuvõetud üliõpilaste kohta kehtib juba 1. sept. 1956. a., vanemate kursuste osas hakkab kehtima 1. veebruarist 1957. a. Millised oleksid olulised muudatused võrreldes endise stipendiumi määramise korraga?

1. Üliõpilased, kes soovivad saada stipendiumit, esitavad direktori nimele avalduse. Avaldusele lisatakse tõendid majandusliku olukorra kohta.

2. Stipendiumi määramiseks on direktori käskkirjaga loodud teaduskondade juurde komisjonid. Komisjoni koosseisu kuuluvad: teaduskonna dekaan, dekaani asetäitja, teaduskonna parteiorganisatsiooni sekretär, ametiühingubüroo esimees, komsomolibüroo sekretär. Komisjoni otsus

kinnitatakse direktori käskkirjaga.

3. Stipendiumi määramise juures arvestatakse üliõpilase majanduslikku olukorda ja edasijõudmist. Edasijõudvaks üliõpilaseks loetakse seda, kes on täitnud semestri õppeplaani (õiendanud kõik arvestused, nende hulgas ka differentseeritud arvestused hindega mitte alla «rahuldav» ja sooritanud eksamid hinnetele «väga hea» ja «hea», erandjuhtudel ka hindele «rahuldav»).

4. Nimelised stipendiumid määratakse mitteolenevalt üliõpilase majanduslikust olukorrast.

5. Direktoril on õigus ajutiselt ära võtta stipendium üliõpilastelt, kes rikuvad distsipliini.

Need oleksid lühidalt olulised muudatused. Nagu sellest loetelust nähtub, tõuseb ühiskondlike organisatsioonide osatähtsust üliõpilastele stipendiumi määramise küsimuse otsustamisel. Ühiskondlikud organisatsioonid peavad oma aktiivi kaudu väga hästi tundma iga üliõpilast, eriti aga tema majanduslikku olukorda. Kahjuks tuleb märkida, et

mõningad ühiskondlike organisatsioonide esindajad otsivad teatavat «elatusmiinimumi» mõõdu-puud oma töö kergendamiseks ja selle bürokrateerimiseks. Kahjuks on pidada diskussioone ja raisata kasutult aega selleks, kas leitud nn. «elatusmiinimumi» ületamine mõne rublaga annab üliõpilasele õigus stipendiumile või mitte. Sarnane lähenemine hävitab uue stipendiumi määramise korra sisu. Meie ees on üliõpilane oma tugevate ja nõrkade külgedega, oma eluga, huvidega, nõudmistega, sidemetega jne. Teda tuleb näha ja tunda ja vastavalt sellele otsustada iga konkreetse üliõpilase kohta eraldi, aga mitte otsida šabloon. Sarnane ainuõige küsimuse asetamine peab meie ühiskondlike organisatsioonide tõsiselt suunama oma senise tööstili revideerimisele. Peab neid abistama vastavate eluliste töövormide leidmisel ja rakendamisel just üliõpilaste rühmades.

G. OSEROV,
TPI direktori asetäitja õppe- ja teadusliku töö alal

Tubli töömehe juubel

Hiljuti tähistas TPI kollektiiv ühe meie instituudi vanima töötaja TPI peahoone mehaaniku August Piirkopi 75-aastast sünnipäeva ja 25-aastast Tallinna Polütehnilises Instituudis töötamise juubelit.

Sel puhul toimus I auditooriumis juubilaril austamiskoosolek. Koosoleku avas TPI direktori asetäitja sm. Eesmaa.

Järgnevalt võttis sõna instituudi direktor sm. Schmidt, kes tuletas soojade sõnadega meelde sm. Piirkopi ausat ja kohusetruud tööd kogu instituudi teenistuses viibimise aja vältel.

TPI Majandusosakonna juhataja sm. Laur ütles oma sõnavõttus:

„Paljude aastate jooksul olete Teie, kallis juubilar, olnud kogu meie instituudi kollektiivile, eriti aga majandusosakonna töötajatele, oma tööarmastuse ja kohusetruudusega eeskujuks.

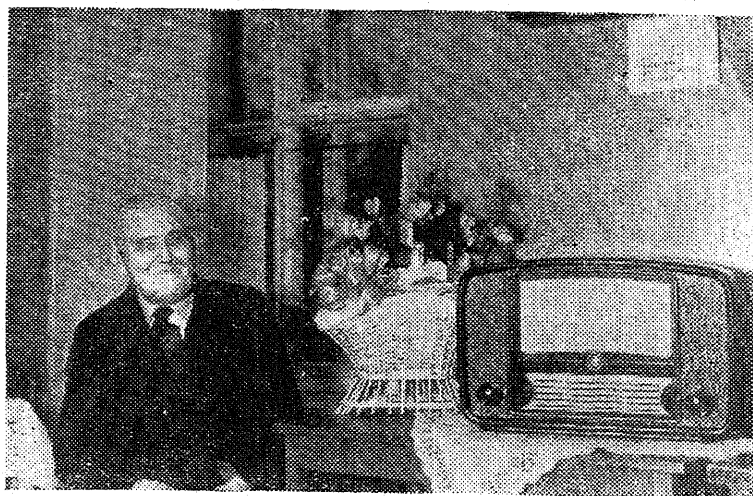
Tahan Teie tänasel aupäeval soovida Teile meie instituudi teenistujate nimel veel palju-palju eluaastaid ja tublit tervist!“

Ametiühinguorganisatsiooni nimel tervitas juubilaril sm. Laurits.

TPI kauaaegne pearaamatupidaja sm. Mütas, kes on töötanud juubilariga koos ligi 20 aastat, rääkis sellest, kuidas sm. Piirkop kaitses ja hoidis instituudi õppevahendeid ja muud vara fašistide rüüstamise eest saksa okupatsiooniaastatel.

Instituudi administratsiooni nimel andis sm. Eesmaa juubilarile kingitusena üle raadioaparadi „Daugava“, kaastöötajad ja ühiskondlike organisatsioonide esindajad kinkisid ülli ja mälestuseesmuid.

Austuskoosoleku lõpul lauldi juubilarile „Ta elagu!“

Juubilar August Piirkop pärast austamiskoosolekut kodus.
A. Haagma foto

TPI AMETIÜHINGUKOMITEES

Oma esimesel koosolekul jaotas TPI a/ü VII konverentsi poolt valitud uus komitee ülesanded üksikute komitee liikmete vahel järgmiselt:

Komitee esimees: KARL ALLIK (Kõrgema matemaatika ja teoreetilise mehaanika kateeder)

Aseesimees: JUHAN TOOMASPOEG (Ettevõtte organiseerimise ja planeerimise kateeder)

Organisatsioonilise töö komisjoni esimees: ULO PALOVER (MS-32)

Õppe- ja teadusliku töö komisjoni esimees: HANNO SILLA-MAA (Elektrotehnika teoreetiliste põhiluste kateeder)

Komisjoni liikmed: MARE VUHK (E-52) LUDVIG TAMMANN (E-71)

Poliitkasvatuse- ja kultuurmassilise töö komisjoni esimees: IGOR KÜLAOTS (Poliitilise ökonomia kateeder)

Komisjoni liikmed: HAROLD REHA (E-11), ORVI SARGAVA (MM-51)

Elamu-heatu komisjoni esimees: RALF LIBLIK (E-71)

Komisjoni liikmed: SERGEI OTT (L-73) JAAN ROHUSAAR (EA-34)

Laste hulgas tehtava töö komisjoni esimees: AIME SAAR (Füüsikalise ja kolloidkeemia kateeder)

Töökaitse ja ohutustehnika komisjoni esimees: ELMAR KIKER-PILL (Ettevõtte organiseerimise ja planeerimise kateeder)

Palgakomisjoni esimees: JUHAN SUURMETS (Graafika kateeder)

Komitee laekur: HELMI TAMRE (TPI kassapidaja)

Komitee sekretär: LINDA UMDA (Poliitilise ökonomia kateeder).

TPI AMETIÜHINGUKOMITEE

Viimased eksamid

On lõppenud meie viimane eksamisessioon instituudis.

Peab ütleva, et enamik meie üliõpilasi võttis viimast eksamisessiooni täie tõsisusega. Oma eeskujuliku ettevalmistusega paistis silma Eva Anvelt, kes alati on esinenud enesekindlalt ja kelle vastused on läbimõeldud ja täielikult põhjendatud. Kõik hinded on Eval matriklis jällegi väga head.

Meie tubli rühmavanem Evi Oppi sai ühtlaselt hästi hakkama nii eksamite kui ka rühma elu-olu korraldamisega. Temagi hinded olid väga head.

Väga hästi vastasid eksameil ka Ester Väli, meie rühma noorim Milvi Laur, printsipiaine Viive Koppel ning tagasihoidlik Niina Vulla.

Nüüd jääb veel viimane ja vastutusrikkam pingutus instituudis — diplomiprojekt. Ja peale seda avaneb meie ees mitmekülgne ja huvitav töö tehasest.

Meie rühmas on silani 2 üliõpilast, kes kannavad hüüdime «surnud hinged». Need on Vahur Einsild ja Rein Laast. Nemaad on tegelikult kogu instituudi jooksul endid võlgnevuste «sabadega» ühel kursusel teisele vedanud. Viimasel sessioonil sooritas Einsild ainult ühe eksami, Laast ei teinud aga sel alal midagi, kuna ta alles hiljuti viidi direktori käskkirjaga üle V kursusele. Neil inimestel puudub vastutustunne oma ülesannete täitmisel.

L. SAAT (IM-91)

Halb olukord

Et peagi on saabumas talvine eksamisessioon on loomulik huvi tunda õppejõudude vastu üksikutes õpperühmades. Midagi kindlat selle kohta on raske öelda, aga üht-teist võib toimumud kontrollitööde ja koduste tööde põhjal juba järeldada.

Vaatleme õppejõudude õpperühmas O-11. See jätab siin paljudi soovida. Mainitud kinnitavad ka faktid, et näiteks kõrgema matemaatika kontrollitööle ei suutnud üks kolmandik rühma üliõpilastest saavutada arvestuseks vajalikku punktide arvu ja kujutaval geomeetrias tegi 50% rühma üliõpilastest kontrollitöö ebarahuldavalt. Võrdlemisi suur protsent üliõpilasi ei esita koduseid töid tähtajaks.

Mõnede üliõpilaste (Klomann, Rein, Treufeldt) hulgas on levinud väär arusaamine õppetööst kõrgemas koolis. Nad arvavad, et semestri jooksul võib ka mitte õppida, küll eksamisessioonil suudame järgi jõuda. See vaade lõpeb enamikul juhtudel ebarahuldavate hinnete saamisega eksamitel. Osalt on ebaedu õppetöös tingitud harjumatusest kõrgemas koolis valitseva õppeviisiga. Õppetöösse jätab aga ka suuri lünki loengutelt puudumine, mida esineb kahjuks üsna sageli.

Kuna eksamisessioonini on jäänud vaid pool kuud, on viimane aeg püüda veel parandada, mis parandada annab.

U. SERVITI

Üleskutse

kõigi TPI ühiselamute kollektiividele

Meie, TPI ühiselamu nr. 7 üliõpilasnõukogu liikmed, korpuste, korterite ja tubade vanemad, arutanud oma koosolekul küsimust, kuidas parandada ühiselamu sisekorda, kuidas paremini korraldada ideelis-poliitilist kasvatustööd, kultuurmassilisi üritusi jne., otsustasime võtta endile järgmised kohustused:

- I Elamu-heakorraldus alal —
- 1) Teostada ühiselamuisest kontrolli vähemalt kolm korda kuus.
- 2) Korraldada ühiselamuisene võistlus parima nimele:
 - a) korpuste vahel,
 - b) korpustes korterite vahel
 - c) korterites tubade vahel.
- 3) Viia ühiselamu sisekord keskmisele hindele 8,7.
- II Kultuurmassilise töö alal —
- 1) Korraldada 4 korda kuus üliõpilaste puhkeõhtuid, millede kavasse lülitada:
 - a) vestlusi
 - b) kinoetendusi
 - c) isetegevusnumbreid
 - d) kohtumisi kunstnike ja kultuuritegelastega.
- 2) Korraldada teatri- ja kino ühiskülastusi.
- 3) Anda välja seinalehte kord kuus.
- 4) Viia sügissemestril läbi korteritevaheline turniir välkmales. Kutsume üles kõigi TPI ühiselamute kollektiive korraldama oma ühiselamutes samasuguseid üritusi.

Koosoleku nimel alla kirjutanud:

- KOITS (ühiselamu nõukogu esimees)
 SAMUEL (ühiselamu heakorraldus komisjoni esimees)
 RAADIK (ühiselamu kultuurikomisjoni esimees)
 LAPIN (maja nr. 5 korpusevanem)
 HENK (korter nr. 15 vanem)
 UNTER (korter nr. 16—6 toavanem)
 JAKSEN (korter nr. 16—1 toavanem)

PUNASE RISTI SELTSI TÖÖST

Nõukogude Liidu Kommunistlik Partei ja NSVL Valitsus on kogu aeg pühendanud suurt tähelepanu Punase Risti Seltsi kui Nõukogude Riigi massilise kaitseorganisatsiooni tööle.

Punase Risti Seltsi TPI algorganisatsioon töötas alates 1950. aastast ja on viimase kolme aasta kestel kasvanud massiorganisatsiooniks, millel käesoleval ajal on 1707 liiget.

Hiljuti toimus PRS TPI algorganisatsiooni IV konverents, kus tehti kokkuvõtte moodunud aruandeperioodil tehtud tööst.

Nagu selgus on töö olnud mitmekülgne ja edukas. VSK (valmis sanitaarseks kaitseks) normide sooritamise plaan on täidetud 234,2%. Üliõpilastest on moodustatud ja vastavalt välja õpetatud 15 sanitaarsalka. 108 üliõpilast ja teenistajat astusid reservdoonorite ridadesse, TPI õppehoonetes ja ühiselamutes töötab igapäevase sanitaarkorralduse ja TPI meditsiinilisele personalile kaasabi osutamise alal 16 sanitaarpostit, millede koosseis on 92 algorganisatsiooni liiget.

Nii 1955. aastal kui ka 1956. aasta I poolal on PRS TPI alg-

organisatsioon plaaniliste ülesannete täitmisel saavutanud ENSV ulatuses I koha ja autasustatud ENSV Punase Risti Seltsi Keskkomitee poolt vastavate aukirjadega.

Konverentsil märgiti ka, et üheaegselt saavutatuga ja heade näitajatega PRS TPI algorganisatsiooni töös, leidsid aset ka mitmed puudused — veel mitte kogu TPI kollektiiv polnud hõlmatud PRS tööga, mitteküllaldane oli koostöö ametiühinguorganisatsiooniga, mõnede sanitaarpostide töö polnud vajalikul kõrgusel, reservdoonorite arv võrreldes meie suhteliselt suure kollektiiviga on väike, vähe on veel materiaalseid vahendeid sanitaarsalkade varustamiseks.

Kõigi märgitud puuduste kõrvaldamiseks ja algorganisatsiooni töö parandamiseks võttis konverents vastu üksikasjalise otsuse.

PRS TPI algorganisatsiooni uue komitee koosseisu valiti 9 liiget, revisjoni komisjoni — 3 liiget ja PRS Kalinini rajooni konverentsile — 3 delegaati.

A. LAUR,
 PRS TPI Komitee esimees

Konkurss parima komsomoligrupi nimele

Tuginedes ELKNU Keskkomitee juhendile kuulutab TPI Komsomolikomitee välja instituudi komsomoligruppide vahelise võistluse TPI parima komsomoligrupi nimele.

Komsomoligruppide töö hindamisel arvestatakse:

- 1) õppeedukust ja õppedistsipliini
- 2) osavõttu ÜTU tööst
- 3) osavõttu ühiskondlikust tööst
- 4) õpperühmas komsomoligrupi initsiativil läbi viidud poliitmassilisi, kultuurmassilisi sportlikke ja teisi üritusi.

Võistlustulemustest kokkuvõtte tegemiseks viiakse 1957. a. mais läbi üleinstituudiline komsomoligruppide võistlus. Aktiivi poolt parimast tunnistatud komsomoligrupp saadetakse ELKNU Keskkomitee poolt täies koosseisus Ülemaailmsele demokraatliku noorsoo ja üliõpilaste festivalile kogu festivali ajaks.

ELKNU TPI KOMITEE

Tähelepanu!

TPI Komsomolikomitee ja Ametiühingukomitee kuulutavad välja konkursid:

- 1) TPI lõpumärgi kavandi saamiseks,
 - 2) TPI vormimärgi ja mütsimärgi kavandite saamiseks.
- Konkurssidest võivad osa võtta kõik TPI kollektiivi liikmed.

KONKURSI TINGIMUSED

TPI LÕPUMÄRGI KAVANDILE:

- 1) Märk peab olema meie instituudile iseloomulik.
- 2) Märk peab maksimaalne mõõde — kuni 5 sm.
- 3) Konkursile tuleb esitada:
 - a) märgi kavand loomulikus suuruses,
 - b) märgi kavand mõõdus 5:1,
- 4) Esitamise tähtaeg — 1. veebruar 1957. a..
- 5) Üks autor võib esitada ka mitu kavandit.

TPI VORMIMÜTSI JA MÜTSIMÄRGI KAVANDILE:

- 1) Vormimüts ja märk olgu tagasihoidlikud ja praktilised.
- 2) Märk peab mütsiga sobima.
- 3) Konkursile tuleb esitada:
 - a) vormimütsi joonis ja lühike kirjeldus,
 - b) mütsimärgi kavand loomulikus suuruses,
 - c) mütsimärgi kavand mõõdus 5:1,
- 4) Esitamise tähtaeg — 15. veebruar 1957. a..
- 5) Üks autor võib esitada ka mitu kavandit.

Mõlemal juhul tuleb kavandite juurde lisada märgusõnaga varustatud kinnine ümbrik. Sama märgusõna tuleb märkida ka kavandile. Ümbrik peab sisaldama konkursist osavõtja nime ja õpperühma või töökoha.

Kavandid tuleb varemärgitud tähtaegadeks lasta ajalehe „Tallinna Polütehnik“ kirjakasti, mis asub TPI Kaadriosakonna ukse kõrval.

Parimate kavandite autoreid premeeritakse järgmiselt:

- a) lõpumärgi kavandite konkursil:
 - I auhind — 100 rbl.
 - II auhind — 75 rbl.
 - III auhind — 50 rbl.
- b) Vormimütsi ja mütsimärgi kavandite konkursil:
 - I auhind — 150 rbl.
 - II auhind — 100 rbl.
 - III auhind — 50 rbl.

Auhinnad antakse välja kas rahas või vastava väärtusega kingitustena.

TPI KOMSOMOLIKOMITEE
 TPI AMETIÜHINGUKOMITEE

KAUGED SÕBRAD

Alates 1955. a. sügisest on TPI Naiskoor kirjavahetuses Vachi-nimelise Määrimaa Naisõpetajate Kooriga. Nimetatud koor tegutseb Brno linnas 1912. a. peale ning on saavutanud oma tegevuse välitel silmapaistvalt kõrge kunstilise taseme. Korduvalt on koor võitnud esikohti ületõhulistel muusikalistel ülevaatusel ja viibinud ka teistes maades kontsertmatkadel. TPI Naiskoor on saanud oma tšehhi sõpradelt palju tšehhi klassikute Dvoržaki ja Smetana loomingut ning rahvalaule, milliseid võetakse ka koori 5. aastapäeva kontserdi kavva. Meie omapoolt oleme saatnud vastu eesti laule, nagu M. Härma „Kõjuigatsus“, G. Ernesaksa „Mu isamaa on minu arm“, rahvalauludest „Lauliku lapseõli“ ja palju teisi.

Küesoleva aasta 24. novembril tähistas Vachi-nimeline Määrimaa Naisõpetajate Koor oma dirigendi, tšehhi teenelise kunstniku Bretislav Bakala 20-aastast tegevusjuubelit selles kooris. Juubeli puhul toimus Prahast kontsert ning pidulik koosviibimine Brnos, kuhu oli kutsutud ka esindajad TPI Naiskoorist. Tervituseks lähetasime oma „esindaja“ — rahvarõivais nuku.

I. TAMM (KS-72),
 TPI Naiskoori vanem

SAAN TEEDE-INSENERIKS

Minu kodulinn Kohtla-Järve kasvab iga päevaga. Endise linnakese asemele on võrsunud suur tööstuskeskus. Palju on juba linna ehitamisel ära tehtud, kuid veel rohkem on teha.

Keskkoolis õppides nägin, kuidas muutus linna ilme, kerkisid uued hästikorrastatud majad, maanteed kattusid asfaldilindiga. Suvekuudel, kui saabus koolivaheaeg, käisin minagi linna ehitamas. See otsene osavõtt tööst innustas mind veelgi enam valima teedeinseneri eukutse.

Teedeinseneri tulevikupektiiv on tohutu suur. Meie maa tööstuse kiire areng, ja eriti autotööstuse areng, vajab häid liiklusteid. Tänapäeva rahuliku ülesehitustöö tingimustes on autoteed üheks meie maa tööstuse ja majanduse kiirema tõusu aluseks.

Nüüd, olles TPI Ehitusteaduskonna autoteede eriala üliõpilane, püüan olla hoolas õpinguis, et saada vääriliseks nõukogude inseneriks.

EDUARD RAID

Oli juba mitmes päev viljapeksu, kui tütarlapsel masina juures avastati kaalu. See oli huvitav riist ja üksilmi vahtisid nad, kuidas mehed viljakoote kaalule ja sealt vankrile viinasiid.

Lõunaks koguneti jälle kaalu ümber.

«Tüdrukud! Teate mis!» hõikas korraga rühmavanem. «Kaalume endid ka ära. Siis on kohe näha, kas oleme juurde võtnud või alla läinud.»

«Jah, ja teab, kas tohib veel süüa või mitte» ütles Cecelin — ta oli mures oma saleda joone pärast.

Kaalumiseks olid kõik nõus. Kaalupommidki lebasid siinsamas, võta millist tahad.

Esimesena astus kaalule rühmavanem ise. Ester, põlvili maas, seadis pomme paigale.

«Palju on?» küsis rühmavanem kärsitult.

«Oota... kohe... See on... kaheksa kilo.»

«Kaheksa kilol!» hüüatas rühmavanem ja astus maha. «Mis sa valetad, see ei või olla!»

«Aga töö on raske», ütles Cecelin ja silistas õrnu käekesi. «Miks ta alla ei võta. Näed, kui kahvatu sa oled.»

«Aga äkki on kaal rikkis», arvas Valli. «Kutsume brigadiril!»

Juhtuski nii, et brigadir pidi aitama üliõpilasi kaalumisel. Ent neile võib andeks anda — esiteks olid nad alles teist nädalat esimesel kursusel, ja teiseks olid nad tütarlapsed.

«Mis siin siis on», pomises brigadir. «Pomme tunnete, need võtate kümme korda, ja asi käes.»

«Ahaal!» taipasid tüdrukud. «Nii et ta siis rikkis ei ole!»

«Pole. Vana küll juba teine, loogiseb, valetab, aga asja ajab ära. Noh, ronige peale.»

Rühmavanem läks uuesti kaalule Brigadir ise kaalus.

«Kaheksakümmend kolm kilo», kuulutas ta.

Tõsiselt ja süngelt astus rühmavanem maha. Ta pomises midagi omaette — arutas ööpäevast juurdekasvu.

Ester lahkus veel süngemana — tema eluskaaluks märgiti täpselt sada ja kaheksateist.

küüsi närides minema. Näost võis arvata, et on saanud kodust surmasõnumeid.

Tööd tehti vaikides, vaikides minid õhtul koju. Poolelt teelt jooksis Cecelin siiski tagasi, ütles, et jätnud taskuräti masinasse. Endal helkis silmis lootusesäde. Aga tagasi tuli veelgi süngemalt, peaaegu pisar silmas.

Kodus ootas laual priske õhtusöök. Nagu hundikari tormasid tüdrukud toidu kallale. Ainult rühmavanem, Ester ja Cecelin pugesisid nurka, vahtisid teiste söömakaega ja neelatasid kordamööda.

«Mis teil viga on?» küsisid teised.

«Kõht valutab,» kaebas rühmavanem.

«Lausa torkab kohe,» kinnitas Ester.

«Issand, kuidas keerab sees,» oigas Cecelin.

«Pole nali põhku tõsta,» noogutasid teised pead ja sõid edasi.

Õhtul, kui muist juba lamastid asemel, ei pidanud Cecelin enam vastu ja püüas südame kaasata.

«Teate, tüdrukud! Ma kaalun juba kaheksakümmend kilo.» Ta nuuksatas õnnetult.

«Kaheksakümmend... See pole miskit. Minul on juba sada kaheksateist täis,» ohkas Ester. «Mis sa selle kohta ütled.»

«Tõsine on asi,» kinnitas rühmavanem.

«Homme lähete kuhja otsa, põhk saab hästi kinni tambitud,» arvasid teised.

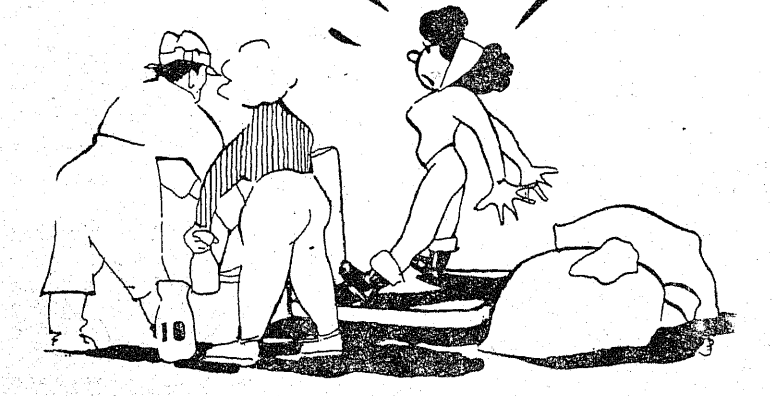
«Lootust veel on. Paksuse vastu on kõige parem rohi külm vesi. Ikka klaas külma veit iga söögi asemel ja paar puuvilja,» õpetas Valli.

«Kuu ajaga võtab mitu kilo alla.»

«Oh, meil läheb siis aastaid!» ohkas Ester.

«Kui hirmust!» sosistas Cecelin.

«Nii kaua ilma söömata olla — oi õudust!»

«Pole midagi parata, kui ilus tahad olla.» lohutas Valli. «Ilu pärast peab kannatama.»

«Jah, raske on ilusal inimesel. Te ei tea...» kinnitas Cecelin.

Natukese aja pärast tõusis ta asemel püsti, sirutas ennast ja ütles: «Vaadake, tüdrukud, ütlege täitsa ausalt: olen ma tõesti paks!»

«Kuidas võtta... pealtnäha nagu ei saa aru. Aga mõnel on see raskeus just kontides,» arvas keegi.

«Ennegi on seda nähtud.»

«Oh, tüdrukud... ei taha ma veit ja puuvilja, ei tahagi ilus olla,» puhkes Cecelin nutma ja langes kummuli asemele. «Süüa tahan, uu-u-u-u!»

Süüa ei olnud enam midagi. Tuli minna magama tühja kõhuga.

Uni ei tulnud. Mure rõhus hinge. Keskööl tõusis Cecelin, läks laua äärde ja kirjutas koju kirja:

«Kallis emal Mina elan siin väga hästi. Olen juba kolmkümmend kilo juurde võtnud. Osta mulle talveks juurvilja valmis...»

Paar päeva hiljem saatis esimees kaalu prügimäele — muidu olekski rukkisaak olnud 100 tsentnerit hektarilt. Aga Cecelin sellest ei teadnud. Tema suur mure lõppes alles palju hiljem, linnas saunas.

Ta oli õnnelik ngau ei kunagi varem.

V. RAENDI

TOIMETUSE KOLLEGIUM:

- V. Garina (toimetaja)
 Kanošin, Saarepera, Öun, Annus, Ausmees, Pallo, Sandrak, Liblik, Semper ja Viljarand.